

JaSeSoi ry

Journal 2/2010

Tässä numerossa

Lähikuvassa Jouni Kettunen

Orff In Africa 2010

*Muistoja kesän ja syksyn
kursseista*

Kannessa:
Jouni Kettunen
Havaijilla

Sisältö

Pääkirjoitus	4
Puheenjohtajan kynästä	5
Lähikuvassa Jouni Kettunen	6
Aktiivisen musiikinkuuntelun kurssi Orivedellä	12
Se juttu vaan pitää itse kokea!	15
Musiikista väkkärällä, olethan sinäkin?	18
Orff In Africa 2010	19
Menin Ghanaan, löysin itseni	23
Kiitokset Ghanasta, kiitokset Ghanaan	25
Piilometsän säveliä, cd-uutuus	27
Ciro Paduano, puoliksi suomalainen.....	28
The Best World Village Yet	30
Missä hän on nyt? Tiina Kekäläisen kuulumiset	32
JaSeSoy Journal	33
Nyt me vietetään SyysSeSyysSeSoita!	34
Elämykselliset soittajaiset lapsille Soilin Studiolla.....	35
RytmiS 2011 kouluttajat	37
JaSeSoy ry.....	38

JULKAISIJA:	JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA:	Pekka Evijärvi
TOIMITUS:	Pekka Evijärvi, Laura Mellais, Kirsi Hyypä, Inkeri Karhos ja Mirkka Rouhio
TAITTO:	Minna Silvennoinen
VALOKUVAT:	JaSeSoy ry
ISSN:	1238-9242
PAINO:	Iisalmen Eco-Print Oy, Iisalmi

Suomen ensimmäiset kolme amadindaa.

JaSeSoi-vuosi

TAAS MENI VUOSI niin että hurautti. Vauhti on nykyään niin kova, että keskimäärin joka toinen kuukausi tapahtuu jotain.

Tammikuussa olimme Educa-messuilla. Esitimme kurssejamme ja kerroimme JaSeSoi ry:n toiminnasta. Teimme toteen sen, josta pitkään olimme vain puhuneet.

Maaliskuussa Rytmis palasi Orivedelle. Mikkelin Paukkulassa oli ihan mukavaa, mutta ajatelimme, että vaihtelu voisi virkistää.

Huhtikuussa kokoontuimme Soilin Studiolla Soittajaisiin. Tällä kertaa omin voimin, ilman varsinaisia kouluttajia. Niin kuin alkuperäinen idea oli.

Kesäkuussa alkoivat Orff-kurssit. Tähän yhteyteen saimme myös Aktiivisen musiikin kuuntelun kurssin, jonka kouluttajaksi saapui Yhdysvalloista **Sofia Lopez-Ibor**.

Heinäkuuta voisi määritellä sanalla kansainvälinen. Silloin Valkealassa järjestettiin Maailmankylä, ja 29 JaSeSoilaista lähti matkalle Ghanaan.

Syyskuussa oli SyysSeSoin vuoro. Tuolloin järjestettiin myös syyskokous, joka valitsi hallitukseen uudeksi jäseneksi **Elisa Seppäsen**. **Mirkka Rouhio** jätti paikkansa hallituksessa

jatkaen kuitenkin yhteistyötä. Kiitokset Mirkalle hallitustyöstä!

Lokakuussa lapset vanhempiensa kanssa kokoontuivat Soittajaisiin, taas kerran Soilin Studiolla. Nämä Soittajaiset järjestettiin yhteistyössä Sibelius-Akatemian musiikkikasvattajien kanssa.

Sellainen oli JaSeSoi-vuosi. Haluaisin kuitenkin muistuttaa, että JaSeSoita voi harrastaa myös ystävien kanssa. Niin varmaan moni tekeekin. Tällainen pieni projekti alkoi viime syksyn Soittajaisissa **Pedro Espi-Sanchisin** innoittamana. Soitimme hänen kanssaan amadindaa, joka on ugandalainen ksylofoni. **Terhi Oksanen**, **Soili Perkiö** ja minä tilasimme Ugandasta amadindan laattakielet, jotka lähetti meille skotlantilainen etnomusikologi **Peter Cooke**. Autotallissani teimme kesällä kaikukopat ja viritimme laatat. Saimme valmiiksi hienot soittimet – Suomen ensimmäiset kolme amadindaa.

Sitten kun niitä omia projektejanne teette, niin lähettäkää minulle niistä pieni juttu lehteen.

Näin saatte tehdyille työlle suuremman merkityksen. Niin minäkin tein.

METSÄ

Olen usein ollut
noissa mieleni kanervikoissa,
noissa hiljaisissa puroissa,
joihin lapsena tikkuja laskin.

Usein istuu mättäällä mies,
tai kannon nokkaa hautoo.
Jos ei sada taivas - no niin,
silmäkulma kuitenkin.

Polvella soi nyt kantele,
se metsän pohjaa tuulettaa.
Kanervissa soutaa soitto,
viestiä vie miehen mielen.

Eilen istui kannollaan,
tänään taas,
kai huomennakin

ja joskus nostaa päänsä kyy,
joka sielun syrjää puraisee.

Ei silti huolta suurempaa
tuon puron juoksussa.
Jos joskus eksyykin,
soiton jälkiä kun seuraa,
löytää takaisin.

Harri

... kiittää luottamuksesta seuraavalle kaksivuotiskaudelle.

Lähikuvassa Jouni Kettunen

PEKKA EVIJÄRVI

Hän on musiikkiterapeutti. Hän työskentelee Mikael-koulussa Mikkeliissä, Kangasniemellä sekä Jyväskylän yliopistolla. Hän pyörittää yhden miehen firmaa, Musiikkipalvelu Pikkukettua. Hän on ollut lastentarhanopettaja ja musiikkileikkikoulunopettaja omassa yksityisessä musiikkikoulussaan. Hän harrastaa kuorolaulua ja pitää kuntosalilla itsensä hyvässä kunnossa. Hän on ollut myös JaSeSoi ry:n puheenjohtaja. Hän aivan selvästi JaSeSoi-ihminen. Hän on nyt lähikuvassa. Hän on Jouni Kettunen.

Laaja-alaista musiikkiterapeutin työtä

Jouni Kettunen on musiikkiterapeutti. Hän on valinnut ammatin, joka vaatii laaja-alaista osaamista. Asiakas voi olla lapsi tai aikuinen, jonka ongelma on psyykinen tai fyysinen, se voi olla kehitysvamma, dysfasia, asberger tai AD/HD. Työ vaatii pitkäjänteisyyttä, sillä jo pelkkä suhteen muodostuminen asiakkaaseen voi viedä kauan.

- Asiakkaalla ja terapeutilla on oltava turvallinen olo hoitoprosessin aikana. On tärkeää, että molemminpuolinen luottamus on rakennettu. Kehitysvammaisen kanssa hyvä hoitosuhde voi syntyä nopeasti. Hänen kanssaan rakennetaan selkeä struktuuri, jossa hän ymmärtää, mihin erilaiset työskentelytavat liittyvät. Autistiselle

lapselle tuttujen kuvien avulla kerron, mitä seuraavaksi on tulossa. Rakenne pidetään pitkään samanlaisena. Psykiatrisen hoidon tarpeessa olevan asiakkaan kanssa luottamuksellisen hoitosuhteen muodostuminen voi viedä hyvinkin kauan. Joskus jopa puolitoista vuotta.

Hoitojakson alussa keskustelulla on tärkeä osa. Musiikki on toki mukana alusta asti. Prosessin edetessä voidaan päästä jopa oman musiikin tekemiseen: riffien ja soolojen soittamiseen tai omien sanoitusten räppäämiseen. Tunteiden kertominen sanoin voi olla vaikeaa, mutta musiikin avulla se onnistuu paremmin. Soittaminen on yhdessä tekemistä, se on keskustelua.

Pienin askelin eteenpäin

Musiikkikasvatus on tavoitteellista toimintaa. Musiikkiterapiassa, esim. kehitysvammaisen kohdalla se voi olla oman kehon hallinnan ja keskittymiskyvyn kehittäminen. Pyritään parantamaan asiakkaan niitä taitoja, jotta muiden asioiden oppiminen voisi olla helpompaa.

- Aivan pienistäkin askelista on oltava tyytyväinen. Normaalillekin ihmiselle hermoston kehittyminen vie vähintään 12 vuotta. Jos on ongelmia, ei asiat sormia napsauttamalla tapahdu. Toiminnallisessa terapiassa toistolla on suuri merkitys. Tietyn liikeradan suorittaminen on mahdollista vasta kun aivot ovat antaneet riittävän monta kertaa käskyjä saman liikkeen toistamiseen. Näillä harjoituksilla pyritään siihen, että kehitysvammainen pystyy paremmin hahmottamaan kehoaan ja ympäristöään. Tavoitteena on parempi ja helpompi elämä.

”Tavoitteena on parempi ja helpompi elämä.”

Yhteistyö Jyväskylän yliopiston kanssa

Jyväskylän yliopiston musiikinlaitos on osa monitieteistä musiikintutkimuksen huippuyksikköä ja siellä on meneillään tutkimus, jolla pyritään selvittämään, kuinka aktiiviseen toimintaan perustuva musiikkiterapia vaikuttaa aivoverenkiertohäiriöstä toipuvan potilaan kuntoutuksessa. Jouni on ollut mukana tutkimuksen suunnitteluvaiheesta lähtien ja toiminut tutkimusasiakkaiden terapeuttina. Tutkimuksen ohjaustyöryhmä on varsin moniammatillinen. Hänen lisäksi mukana ovat olleet myös neurologi, neuropsykologeja, psykiatri ja psykologi. Suunnittelu vei kaksi ja puoli vuotta, ja varsinainen tutkimus on kestänyt nyt noin vuoden.

- Virallisia tuloksia ei ole vielä saatu. Tutkimusasiakkaat on arvottu kahteen ryhmään, joista

osa saa terapiaa heti sairastuttuaan ja osa vasta neljän kuukauden päästä. Koko seitsemän kuukauden jakson läpikäyneitä on tässä vaiheessa vielä vähän. Joidenkin tutkimusasiakkaiden kanssa kuntoutumista on tapahtunut jo kolmessa kuukaudessa. On ilo huomata, kuinka esim. kahvikuppi pysyy taas kädessä. Aivoverenvuotopotilaalla voi olla hyvin monimuotoisia ongelmia mm. sosiaalisissa suhteissa, käyttäytymisen kontrollissa, keskittymiskyvyssä ja tarkkaavaisuudessa jne.

Vasemmalla Kettunen, oikealla Mozart. Kuva Wienistä vuodelta 2006.

”Orff-pedagogiset työskentelytavat ovat itse asiassa neuropsykologian näkökulmasta hyväksyttäviä keinoja.”

Tätä tutkimusta varten on kehitetty oma sovellus, jonka pohjana on toiminnallinen musiikkiterapiamenetelmä. Istunnon alussa keskustellaan asiakkaan kanssa ja kuunnellaan musiikkia - orientoidutaan tilanteeseen ja paikkaan. Tämän jälkeen edetään djemben soittoon. Harjoitellaan erilaisia rytmejä oikealla ja vasemmalla kädellä loruja apuna käyttäen. Nämä Orff-pedagogiset työskentelytavat ovat itse asiassa neuropsykologian näkökulmasta hyväksyttäviä keinoja.

Ihminen löysi luonnon kauneuden

Edellinen Jyväskylän yliopistossa tehty tutkimus, jossa Jouni oli mukana kliinikkona, päättyi puolitoistavuotta sitten. Tässä tutkimuksessa käytettiin kliinistä improvisaatiomenetelmää masennuksen hoidossa. Soittimina olivat digitaalinen Malletkat-laattasoitin ja djembe, joiden avulla tallennettiin testattavien improvisointia mahdollisimman tarkasti. Jopa lyöntivoimakkuudet tallentuivat helposti analysoitavaan muotoon.

- Oli mielenkiintoista huomata, kuinka ihmi-

set pystyivät improvisoinnin kautta käsittelemään lapsuuden traumaattisia kokemuksia. Se oli hieno kokemus. Yksi asiakkaistani kertoi, ettei hän masennuksen takia ollut esim. huomannut luonnosta mitään. Sitten eräänä päivänä lumihiihtäjä oli lennellyt hänen kädelleen, ja hän oli ihmetelty, kuinka kaunis se oli. Hän ei ollut moneen vuoteen löytänyt mitään näin kaunista. Terapian lopussa asiakas kertoi, että muutos parempaan oli tapahtunut siitä hetkestä lähtien.

”Eräänä päivänä lumihiihtäjä oli lennellyt hänen kädelleen, ja hän oli ihmetelty, kuinka kaunis se oli.”

Jouni määritteli tämän tapahtuman kautta teraputin tehtävää. Terapeutin tehtävä on auttaa ihmistä, esim. improvisoinnin avulla nostaa erilaisia tunteita ja mielikuvia pintaan sekä niistä syntyvien keskustelujen avulla löytämään takaisin omalle polulle.

Jouni virolaisten lasten kanssa vuonna 1990.

Lastentarhaopettaja tajusi musiikin voiman

Aluksi Jouni oli lastentarhanopettaja. Tässä työssä hän ehti olla yhdeksän vuotta. Päiväkoitiin hän otti mukaan kitaran ja sitä kautta hän ymmärsi, että hänelle kasvatuksellisten asioiden opettaminen tapahtui parhaiten musiikin kautta, ei esim. askartelemalla.

- 80-luvulla lastentarhanopettajan piti osata kaikkea. En tiedä miten on laita nyt? Omasa päiväkodissamme me halusimme kokeilla hiukan toisenlaista tapaa. Jokainen opettaja sai toteuttaa omaa vahvuusalueitaan. Ihan työssä viihtymisenkin kannalta tämä oli merkityksellistä.

Musiikkikasvatuksesta saadut myönteiset kokemukset johtivat siihen, että Jouni siirtyi Laukaassa 1989 perustetun yksityisen musiikkikoulun johtajaksi. Samalla hän vastasi musiikkileikkikoulusta.

- Koin silloin, että pienten lasten kanssa musisoinnissa tärkeää on tunnelman luominen. Kun opettaja toimii omana itsenään, hänen on helppo olla sanojensa takana. Hyvän tunnelman luomiseksi ei tarvitse näytellä ketään muuta. On tärkeää oppia tuntemaan itsensä. Sitä kautta pystyy ymmärtämään omaa käyttäytymistä erilaisissa tilanteissa. Mm. musiikkiterapiaopiskeluun kuului oma terapia, jossa käsiteltiin oman minän tuntemista. Tällaista työnohjausta soisi muillekin opettajille. Se on puhdistavaa ja hienoa.

***”Hyvän tunnelman luomiseksi
ei tarvitse näytellä ketään
muuta.”***

Musiikkiterapeutti harrastaa musiikkia

Jouni harrastaa kuorolaulua laukaalaisessa mieskuorossa Laucanto. Harrastuksiinsa hän luettelee myös musisoinnin muiden musiikkiterapeut-

Oululainen ylioppilas
vuosimallia 1976.

tien kanssa. Tätä hän pitää hyvin tärkeänä, koska musiikkiterapeutit punnertavat kentällä melko yksin. Mielimusiikkinsa hän valitsee tilanteen mukaan, mutta erityisesti häntä viehättää klarinetisti **Benny Goodmanin** jazz. Omasta mielestään jo vanhana miehenä Jouni pitää huolta kunnostaan käymällä kuntosalilla. Mutta tärkeintä on se, että hän saa seurata lastenlasten elämää.

Yksi harrastuksista on edelleen JaSeSoi ry.

- Ei JaSeSoita voi unohtaa. Se on se henkireikä siihen maailmaan, jossa olen aikaisemmin ollut.

Maailmankylä

Viimekesäinen Maailmankylä oli Jounin mielestä yksi parhaimmista. Sääkin oli mitä parhain. Jounin kertoman mukaan kaikki tauot vietettiin järvessä, tunnelma oli todella mukava, ei syntynyt ongelmia mistään. Opettajat hoitivat hommansa hyvin, **Elina Kivelä-Taskisen** ja **Ciro Paduanon** kemiat sopivat hyvin yhteen. Yhtenä päivänä vieraili **Haase Setälä**, sinä päivänä meidänkin oli jopa riehakas.

- Toimin Maailmankylässä isäntänä. Toivotin kaikki tervetulleiksi ja vastasin ilmoitusluonteisista tehtävistä. Lämmitin saunaa. Kaikki me tehtiin kaikkee! **Jukka (Siukonen)** hoiti taloudet ja budjetit. **Hanne (Horto)** ja **Anne (Klemmtilä)** ideoivat älyttömän hienoja elämyksiä: saunaan jalkahierontaa ja illalliselle upeita katta-uksia. Tiimin kesken oli hyvä fiilis ja se heijastui varmasti koko ilmapiiriin.

”Jäsenien idearikkautta kannattaa käyttää hyväksi.”

Tiina Kursula, Jouni ja Terhi
Oksanen Maailmankylässä
vuonna 2007.

Pitkään Jouni on seurannut JaSeSoin ry:n toimintaa myös sivusta. Hän ei halua esittää toiminnalle mitään uusia ideoita, mutta ehdottaa, että silloin tällöin on hyvä kehittää jotain pientä uutta, jotta toiminta pysyy tuoreena. Yhdistyksen sisältä löytyy paljon moniosaajia, ja tätä jäsenien idearikkautta kannattaa Jounin mielestä käyttää hyväksi.

- JaSeSoissa on helppo tulla hyväksytyksi ja kyyvyt huomataan.

Hän kertoo, että on ollut huikeata huomata, kuinka valtavasti työtä on tehty mm. Orff-kursioiden tavoitteiden suunnitteluun. Tätä on ollut tekemässä kansainvälisestikin arvostettu työryhmä. Muutenkin toiminta on hänen mielestään hyvin organisoitu.

- Sivusta seuranneena olen huomannut että vastuuta on jaettu. Puheenjohtaja **Harri Sandborg** on onnistunut tehtävässään hyvin. Harrille hattua nostan, ei aina ole helppoa ollut. Mukana toiminnassa on erilaisia ihmisiä ja tämä tietenkin synnyttää keskustelua. Tätä keskustelua pitää toki syntyäkin. Sitä kautta pystyy ohjaamaan laivaa niin, ettei pohjakosketuksia kauheasti tule.

Entinen puheenjohtaja puhuu

Jouni oli JaSeSoi ry:n puheenjohtajana 2000-2001. JaSeSoi ry oli tuolloin vakiinnuttanut asemansa ja maineensa korkeatasoisten kurssien, Rytmiseminaarin ja Tasokurssien järjestäjänä. Jäsenmäärä oli kasvussa. Suhteet ulkomaille oli rakennettu ja tukea ja arvostusta oli saatu.

Puhuessaan yhdistyksen jäsenistä Jouni käyttää ilmaisua ”JaSeSoi-ihmiset”. Näitä toimintaan aktiivisesti heittäytyneitä ihmisiä löytyi jo kymmenen vuotta sitten. Suurin ponnistus oli keväällä 2000, jolloin järjestettiin Oriveden opistolla Symposium.

- Siinä henkisessä nosteessa oli helppo olla puheenjohtajana. Symposium onnistui hyvin, ja tunnelma oli katossa.

Havaijilla ukulelet soi

Yksi JaSeSoi-aikojen kohokohta Jounille oli yhdessä **Jukka Siukosen** ja **Tiina Kekäläisen** kanssa tehty matka AOSA:n konferenssiin Yhdysvaltoihin Long Beachiin vuonna 2004. Suomesta olivat mukana myös **Harri Setälä** ja Groove-bändi. Tätä kautta tarjoutui tilaisuus myös vierailuun Havaijille.

- Tutustuimme yhteen Havaijin saarista paikallisen musiikinopettajan ja silloisen HOSA:n (Hawaii Orff Schulwerk Association) presidentin **Linda Weymanin** avustuksella. Jo AOSA:n konferenssissa pääsimme mukaan Jukan kanssa havaijilaisten workshoppiin. Tilaisuuden alussa soitimme havaijipaidat päällä isoja simpunkuoria ja toivotimme näin kaikki tervetulleiksi. Havaijilla saimme myös uudet nimet, Jukasta tuli Pea ja minä sain nimeksi Keo. Sieltä me tietysti imaisimme tämän innostuksen ukuleleen.

Kettunen on kalju

Kettunen on kalju. Pyydän Jounia selvittämään, mistä on oikein kyse.

- Rytmiseminaarissa se varmaan oli. Senegalilainen muusikko **Mousse N'Diaye** soitti oman ryhmänsä kanssa luokassa. Avasin oven, jonka jälkeen Mousse soitti rytmiä ja loruteli: ”Kettunen”. Siihen joku vääräleuka jatkoi: ”on kalju”. Sillä tapaa se sitten syntyi. Tätä lorua Mousse käytti ympäri Suomea. Olen nähnyt kuvan, jossa hän opettaa Maltalla paikallisen yliopiston rehtoria toistoen rytmiä ”Kettunen on kalju”.

Kouluttakaa itseänne

Lopuksi Jouni esittää toivomuksen kaikille jäsenillemme.

- Käykää kouluttamassa itseänne.

Koulutus avaa aina uusia ovia ja avartaa mieltä. Itse käyn kursseilla kahdesta syystä: tapaan vanhoja tuttuja ja tutustun uusiin ihmisiin. Aikoinaan heräsin tähän JaSeSoi-juttuun, ja meitä herääjiä oli muitakin. Sen ajan tunteet ovat vahvoja tunteita, eikä niitä helposti unohda. Sitä kautta muodostui hienoja ihmissuhteita, jotka ovat kantaneet läpi elämän.

Jouni, Linda Weyman ja Jukka

”Itse käyn kursseilla kahdesta syystä: tapaan vanhoja tuttuja ja tutustun uusiin ihmisiin.”

Tämä haastattelu tehtiin puhelimitse välillä Jyväskylä-Kuopio. Jouni istui kotona Laukaalla ja minä autossa. Kehuin Jounille, että tällainen tapa toimii oikein luontevasti. Jouni kuitenkin harmitteli, että jos olisimme tavanneet huoltoasemalla, hän olisi saanut varmaankin ilmaiset pullakahvit.

- Tällä kertaa minä ihan itse itselleni keitin kahvit.

Tajusin, että jos olisin ajanut Laukaan kautta, olisin minä saanut ilmaiset pullakahvit.

Jouni opettamassa kanteleensoittoa. Tapahtuma on AOSA Conference, paikka San Jose, USA ja vuosi 2007.

Aktiivisen musiikinkuuntelun kurssilla Orivedellä

KIRSI HYYPPÄ

Kesäkuun alussa joukko musiikkikasvattajia kokoontui Orivedelle huippukouluttaja Sofia Lopez-Iborin kurssille tutustumaan länsimaisen taidemusiikin opetusmetodiin, jonka hän on kehittänyt yhteistyössä työtovereidensa kanssa kalifornialaisessa The San Francisco Schoolissa. Monipuolisilla oppilaskeskeisillä työtavoilla motivoidaan eri-ikäisiä oppilaita astumaan taidemusiikin maailmaan. Tähän artikkeliin on koottu Sofian ajatuksia musiikinkuuntelun opettamisesta.

***Sinulla pitää olla intohimo
musiikkiin, jota opetat***

Aivan ensimmäisenä sinulla pitää olla itselläsi intohimo musiikkiin, jota opetat. Jos et pidä klassisesta musiikista, älä opeta sitä. Sinun tehtävänäsi on avata ovia, kutsua ja houkutelaa kuulia astumaan sisään sen rikkaaseen maailmaan. Sinä ohjaat, olet kanssakulkija ja teet havaintoja miten kuulia lähestyy klassista musiikkia.

***Tärkeää on antaa musiikille
sanoja ja termejä, joilla voidaan
keskustella***

Lasten kanssa toimitaan lasten ehdoilla. Lähdetään siitä, mistä he ovat kiinnostuneita. Aloita musiikilla, jonka he tuntevat entuudestaan. Kartoita mitä melodioita he jo tunnistavat, millaisia kokemuksia heillä on klassisen musiikin maailmasta. Voit herättää kiinnostuksen kännykstä löytyvillä klassisen musiikin äänillä tai kertomalla sävellykseen liittyvän kiinnostavan

”Jos et pidä klassisesta musiikista, älä opeta sitä.”

tarinan. Luontevaa on lähteä tanssin, laulun tai leikin kautta tutustumaan vanhaan musiikkiin. Tärkeää on antaa musiikille sanoja ja termejä, joilla voidaan keskustella.

Klassisen kuuntelukasvatuksen haasteita

Pääkysymys kuunneltaessa klassista musiikkia on, onko tämä minulle tärkeää? Usein koetaan, että klassinen musiikki ei ole tehty minua varten, vaan se kuuluu joillekin muille. Klassinen musiikki ei myöskään ole nuorten mielestä tarpeeksi coolia. Asenteeseen vaikuttaa paljon myös se, onko perheessä ylipäättään ollut tapana kuunnella klassista musiikkia. Sitä pidetään toisinaan hieman elitistisenä musiikkina.

Klassinen musiikki on oppilaiden mielestä usein tylsää

Oppilaiden on vaikeaa keskittyä ja istua vain hiljaa. Oppilaat eivät ole tottuneet vain kuuntelemaan, sillä heille musiikki on usein taustamusiikkia, jonka aikana tehdään jotain muuta. Internet, videot, TV näyttelevät tärkeää roolia lapsen elämässä, mutta niiden avulla ei opita vuorovaikutustaitoja. Lapset eivät tänä päivänä leiki eivätkä liiku enää tarpeeksi. Keskittyminen tästäkin syystä on todella huonoa.

Sofia Lopez-Ibor

Kiinnostus on herätettävä tuttujen asioiden kautta

Opettajan on kuunneltava, mistä oppilaat pitävät. On astuttava askel lähemmäksi lasta. Kiinnostus on herätettävä tuttujen asioiden kautta, astuttava pienin askelin eteenpäin. Nuorille klassinen musiikki on vaikeaa myös siksi, etteivät he eivätkä ymmärrä siitä mitään. Sinun täytyy tietää jotain taustasta, historiasta ymmärtääksesi kuulemaasi.

Ja mitä me teimme?

Aloitimme esitellen itsemme laulamalla oma nimmemme jonkun tuntemamme klassisen teoksen melodialla. Tanssimme vanhoja tansseja, soitimme ja lauloimme. Teimme omia melodioita vanhojen pohjalta. Käytimme kävelykarttoja, graafisia notaatioita. Tutkimme vanhoja maalauskuvia. Kuvien kautta saa yllättävän paljon tietoa eri aikakausista.

Millaisia ajatuksia kurssilaisilla heräsi?

Leena Kaisa Pesola, Iivisniemen koulu, Espoo

- Minun ei tarvitse opettaa kaikkea mahdollista, vaan opettajana voin valita tärkeimmät jutut ja se riittää. Tärkeää on, että siihen mitä opettaa on intohimoinen suhde. Nuorena opettajana kuvittelin, että pitää koko ajan seurata nuorten

maailmaa. Nyt olen tajunnut, miten tärkeää on liittää opetukseen historiallinen näkökulma, opettaa käyttäen monipuolisia työtapoja ja aina kokemuksen kautta.

Johanna Kemppainen, Madetojan musiikkilukio, Oulu

- Koulumme opiskelijoitten opetusohjelmaan kuuluu musiikkitieto, johon sisältyy myös kurssi taidemusiikin historiaa. Sofian kurssi tarjoaa opiskelijoille toiminnallisia työtapoja. Se muistuttaa meitä pedagogeja siitä, että opetusta tulee tarjota monella tavalla, koska mukana on monenlaisia oppijoita. Joku oppii kuulemalla, joku näkemällä. Tärkeää on tarjota elämyksiä omien kokemusten kautta.

Anna Sammalkorpi, Sosiaali- ja terveystieteiden oppilaitos, Helsinki

- Mieleeni jäi moniaistinen lähestymistapa, leikkien monipuolinen käyttö. Tanssin ja vanhan musiikin yhdistäminen, nykyteknologian

hyödyntäminen animaatioissa. Kaikenikäisille sopivaa materiaalia. Avaa uusia ikkunoita myös esim. vanhuksille.

Jessika Lampi, Varhaisiän musiikkikasvatuksen opiskelija, Ammattikorkeakoulu Metropolia, Helsinki

- Sofia tartutti minuun kipinä musiikin historian soveltamisesta musiikkileikkikouluun. Hän esitteli musiikin historiaa niin, että jokainen opiskelija sai osallistua prosessiin. Tällainen tapa sopii lapsille ja se sai minut miettimään, voisiko musiikin historian liittää muskarin opetussuunnitelmaan niin, että lapset saisivat kokemuksia erilaisista musiikkityyleistä.

Aiheesta lisää edellisessä lehdessämme Journal 1/2010 Sofia Lopez-Ibor: Länsimaista taidemusiikkia aktiivisesti kuunnellen.

Sofia Lopez-Ibor tarjosi kaikenikäisille sopivaa materiaalia.

Se juttu vaan pitää itse kokea!

INKERI KARHOS

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma, Orff-kurssit I, II ja III, järjestetään kesäkursseina Orivedellä yhteistyössä Klemetti-opiston kanssa. Koulutusohjelma perustuu kansainväliseen Orff Level Course -opetussuunnitelmaan, joka käsittää vuosittain etenevät kolme kurssijaksoa sekä lopputyöseminaarin. Tämän vuoden Orff-kurssit järjestettiin 7.-12.6.2010. Kotimaisina kouluttajina toimivat Markku Kaikkonen, Esa Lamponen, Terhi Oksanen ja Soili Perkiö. Ulkomaisena vahvistuksena tässä kouluttajien kärkekaartissa oli Sofia Lopez-Ibor (USA/Espanja). Koulutusohjelma on tarkoitettu kaikille musiikkia työssään käyttäville, jotka ovat kiinnostuneita syventämään ja kehittämään työtään Orff-pedagogiikan keinoin. Juuri tällaisia ihmisiä löytyi taas runsaasti lisää.

Mietteitä kurssista

Kursseille saapui iloinen joukko uusia ja innokkaita opiskelijoita. Miten he olivat löytäneet tiensä kurssille? Mitä käsityksiä heillä oli kursseille tullessa? Mitä ajatuksia heille syntyi kurssin alussa tai sen aikana? Haastattelun tuloksena sain seuraavanlaisia vastauksia:

”Meillä koulussa musiikinopettaja on puhunut tästä. En itse edes tällä hetkellä opeta musiikkia, mutta tykkään kovasti ja harrastan vähäsen. Musiikinopettajakollega sanoi, että täältä saat varmuuden siihen.”

”Kollega on vuoden aikana vakuutellut, että nyt Orff-kurssille, koska siitä tulee niin harmoinen olo. Silloin tuli tunne, että mikä juttu toi on.”

”Vuosia sitten olen kuullut, ja asia on hautunut mielessä, mutta en ole osannut tulla. Olin Rytmiksessä maaliskuussa ja koko loppukevään olen mennyt sillä matskulla, mitä sieltä sain. Kevätjuhlassa oli **Dela Botrin** juttuja sovellettuna. Ja tulin tänne nyt sitten jatkamaan siitä. Jouluun asti ajattelin pärjätä näillä.”

”Meillä Jyväskylässä muskariopettajaksi opiskellessa vierailijoina oli opettamassa Haase, Soili ja Inkku, ja aina se tuli silloin tällöin esille tämä Orff-kurssi.”

”Olen varmaan ainoa kurssilainen, jonka ammattinimikkeessä ei ole opettaja vaan olen lastenhoitaja, mutta kun tämä musiikki on niin vahvasti työssäni mukana, se on aina ollut sellainen kehitettävä alue. Tulin tänne kurssille ihan niin kuin naps! Katselin opiston sivuja ja huomasin, että täällä on musiikkikasvatuksen koulutusta. Haen täältä eväitä ja uusia vinkkejä nimenomaan erityislapsille. Olen tosi iloinen, että täällä on opettajina juuri sellaisia, joilla on tästä kokemusta.”

”Aina ei kaiken tarvitse olla niin kauhean ammatillista. Tänne voi tulla, vaikka musiikkia ei voisi hyödyntää työssä.”

”Minulle tuli eilen Markun tunnilla sellainen

olo, että olen kaivannut jotain tällaista, että pääsee itse tekemään ja saa jotain ihan oikeasti vaan itselle. Ja sitä paitsi vaikka en opeta musiikkia, näitä tulee luokassa käytettyä ihan hirveästi muutenkin, esim. keskittymiseen.”

”Se on se yhdessä tekeminen, mitä ei pysty sanoilla kertomaan. Se juttu vaan pitää itse kokea.”

”On häikäisevää, että täällä on aivan valtavan taitavia ihmisiä kouluttautumassa ja sellainen hyväksyntä, minkä ihmiset viestittävät toisilleen ja toistensa osaamisille, sitä harvoin tapaa. Yleensä tällaisesta taitamisesta tai osaamisesta seuraa kateus, ja se on minusta merkillä pantavaa, että täällähän ihmiset voivat olla julkisesti taitavia ja hyväksytyjä ja ihailtuja ja että vau! Tuosta nappaan itsellenikin sitä osaamista. Sitä kannattaisi myydä ulospäin ja sitä voi todella tulla hakemaan. Ei tarvitse itse olla super-taitava ja täältä saa upeilta taitavilta ihmisiltä - myös muilta kuin kouluttajilta - ihan valtavasti osaamista tämän porukan sisältä. Mutta saa myös epäonnistua ja mokata ja silloin ryhmä heti auttaa ja kannattelee.”

”Soitinopettajana sanon, että tällä alallani lapset tarvitsisivat tällaista kokonaisvaltaisempaa otetta.”

”Pedagogiset keskustelut on täällä myös sitä parasta antia!”

Jämsäläinen musiikkileikkikoulunopettaja ja laulunopettaja Kaisa Hintikka sai kipinän Orff-instituutista

KAISA HINTIKKA kuuli ensimmäisen kerran Orff-kursseista ja JaSeSoista Jyväskylässä ammattikorkeakoulun opettajilta ja sen jälkeen tietoa ovat jakaneet muut opettajat ja kouluttajat.

- Sain Jämsässä stipendin tehtyäni hyvää työtä lastenkulttuurin edistäjänä. Rahoituksen järjestyminen varmisti pääsyn kursseille. Itse asiassa lopullinen syttyminen Orff-kursseille tapahtui opiskeluporukan vierailulla Saltzburgerissa, jolloin vierailtiin myös Orff-instituutissa.

Aluksi kurssilla puhutteli erityisesti yhteenkuuluvuudentunne, vaikka ihmiset olivat suureksi osaksi ihan vieraita toisilleen. Kaikki

tervehtivät toisiaan, myös ventovieraat. Mieleen jäi perusiloisuus ja reipas meininki. Myös se, että kontaktia otettiin heti alusta lähtien, jäi mieleen.

Minut yllätti ajatus, että kitarasta voi todella ottaa kaksi kieltä pois! Tunsin kyllä kuvionuotit ennestään, vaikka en niitä työssäni käytäkään. Vaikka mukana on paljon tuttuja asioita opiskeluajoista, erityistä on se, miten prosesseja viedään eteenpäin. Yksittäisenä ihan parhaana juttuja voin mainita Sofian mallettiharjoitukset. Se, miten pienillä asioilla ja tarinalla saa huo- maamatta opetettua asioita.

Nautin myös siitä, että tunteilla voi valita oman vaikeustasonsa. Ja että monet asiat, kuten improvisoinnit ja soolot tapahtuvat kuin itsestään, vahingossa. Lisää liikuntaa voisi olla. Muuten kaikki, mitä odotin, näytti tapahtuvan. Osa-alueet on huomioitu tosi hyvin ja tunnin rakenne vaihteli hienosti.

VASEMMALLA

Kaisa Hintikka (vas.)
ja Henna Iisvirta
mallettiharjoituksissa

Nina Nykäselle
JaSeSeSoin kurssit ovat
pedagogisesti tärkein
voimanlähde.

Espoolainen luokanopettaja Nina Nykänen kohtasi djembeflown

NINA NYKÄNEN kuuli Orff-kursseista JaSeSoin hallituksen jäseneltä vuonna 2007. Myös luokanopettajan opinnoissa mainittiin asiasta. Opettaja sattui olemaan JaSeSoin hallituksen jäsen.

- Itse opettajana olen kokonaisvaltainen. Opettajuus on osa persoonallisuuttani, ei vain ammattini. JaSeSoin kursseilla olen ollut aiemmin RytmikSessä vuosina 2009 ja 2010.

Aluksi ajattelin, että ihanaa olla vihdoinkin täällä. Tekemisen luonne oli tuttu ennestään ja tuntui jopa siltä, että saatoin jossakin kohtaa asettua vähän tarkkailijan asemaankin.

Erityistä on ollut djembeflow, joka synnytetty tarpeeksi rauhassa ja jossa oli aikaa kunnolla upota rytmiin. Ja toinen tärkeä juttu oli Sofian opetuksessa, kun musiikki ja visuaalisuus nivoutuivat yhteen. Kolmantena voisin mainita kaikki pedagogiset ideat, jotka ovat suoraan sovellettavissa omaan työhön. Näen näillä kursseilla vahvan merkityksen myös työhyvinvointiin. Minulle JaSeSeSoin kurssit ovat pedagogisesti tärkein

voimanlähde. Täällä saa jakaa kollegiaalisesti asioita ja olla itse vastaanottavana osapuolena. Konkreettinen tekeminen on voimaannuttavaa, kun omassa työssä tekeminen on usein kovin abstraktia.

Vaikuttavin juttu minulle kuitenkin oli kuvionuotit ja erityisopetusmateriaali. Minusta neli-kielinen kitara on suorastaan neroutta ja sen haluan ensimmäisenä saada itsellenikin käyttöön. Ensi töikseni siis kesytän kitaran. Nautin myös siitä, kuinka kauniisti laattasoittimet soivat yhteen.

Korvat ovat tosi kovilla ja siksi kuulonhuollolliset seikat olisi hyvä pitää esillä ja muistuttaa säännöllisesti. Kurssi on tiukka paketti ja hyvä on muistaa myös levon ja rentoutumisen merkitys. Tärkeintä kuitenkin on kasvattaa kokonais-ia, ehyitä ihmisiä. Kurssikokemukset tukevat tätä, lämpö ja välittäminen välittyvät vahvasti asiaan innostuneiden opettajien kautta. Tämä innostus ei voi olla tarttumatta meihin kaikkiin.

Musiikista Väkkärällä - olethan sinäkin?

Pompituttaa, tanssituttaa,
hekotuttaa ja hetkututtaa.

Tällaiselta tuntuu kun on ihan
väkkärällä, nimittäin musiikista.

2010 julkaistu lasten laulu- ja
leikki- cd Musiikista Väkkärällä
tarjoaa kuunteliijoilleen hultvottoman
matkan musiikkimaahan. Levyn
tahdissa on vaikea pysyä paikoillaan,
oli kyseessä sitten pieni tai vähän
suurempikin kuuntelija. Lisäksi
levyn mukana tulevasta laulu- ja
leikkiohjekirjasesta saa mukavia
vinkkejä laulujen elävöittämiseksi
omin soittimin tai leikein.

Toukosen Mirjami ja unelma omasta levystä

Levyn on tuottanut Väkkärällä, ja sen takana
seisoo **Toukosen Mirjami**, eli tutummin Väk-
kärällä Mirkku. Tässä tarina siitä, miten tämä
levy leivottiin, paistettiin ja saatiin lopulta uu-
nista ulos:

”Toimin Vihdissä Väkkärällä muskario-
pena. Levy on saanut alkunsa aktiivisten van-
hempien toiveesta saada lastensa lempileikit
ja -laulut yhdessä paketissa. Otin vanhempien
toiveen vastaan ja pyörittelin asiaa mielessäni.
Orff-kursseilta sain kimmokkeen levyn tekemi-
seen. Ymmärsin, että unelmat voi toteutua, jos
oikein kovasti yrittää ja uskoo itseensä. Jokainen
on sitä, mitä uskoo itse olevansa. Niin ryhdyin
työstämään levyä.

Sain kerättyä ympärilleni mielettömän jou-
kon muusikoita, jotka halusivat olla toteutta-
massa tätä projektia. Uskon, että levyltä välittyy
tunnelma, joka meillä studiossa oli. Musiikin
tekeminen ja yhdessä soittaminen on nimittäin
hauskaa!

Varsinaisen äänitistyön jälkeen tarvittiin
vielä monta taitavaa ihmistä ja monen monta

Väkkärällä Mirkku

Uskomaton Sateenkaariorkesteri:

Mirkku Toukonen
– Laulu, rytmisoittimet

Anna Haapasalo
– Laulu, rytmisoittimet

Mikko Saarinen – Orkesterin-
johtaja, kitara, rytmisoittimet

Timo Keinänen
– Kosketinsoittimet, laulu

Tero Holopainen – Kitara, laulu

Ari Autio – Basso, laulu

Lassi Ylönen
– Rummut, lyömäsoittimet

Matti Tegelmann – Laulu

Leevi Saarinen 9v
– Laulu, piano

Paavo Saarinen 5v – Laulu

työtuntia, ennen kuin viimein sain uunituoreen
levyni käteen. Tunne, joka siitä tuli, on suoraan
verrannollinen lasten syntymään; kyynel silmäs-
sä sitä tuijottaa käsissään olevaa aikaansaannos-
taan. Siinä se tuore levy nyt sitten on!

Rakkaudesta musiikkiin on siis synnyttännyt
tämän tuotoksen, josta toivottavasti mahdolli-
simman moni pääsee nauttimaan.”

Levyjä myy mm. Levykauppa X.

Yhteystiedot:

Mirjami Toukonen

mirjami.toukonen@vakkaralla.fi

ja www.vakkaralla.fi, gsm. 044 3550685

Orff in Africa 2010

– It Will Be Exiting and Life Changing

TERHI OKSANEN JA MIRKKA ROUHIO

**Kun me tapaamme, kohtaamme toisemme,
keskustelemme, pohdimme ja jaamme
– ajatuksen, idean.**

Innostumme!

**Meitä yhdistää rakkaus ihmisiin,
kulttuuriin ja sen rikkauksiin:
musiikkiin, tanssiin, lapsiin.**

**Innostuksesta syntyy matka,
matkasta elämys.**

Akwaaba, tervetuloa matkalle!

Kipinä syttyy Ghanassa

Eräs tapaaminen järjestyi Ghanassa helmikuussa vuonna 2008. Olimme seitsemän JaSeSoilaisen kanssa ensimmäisellä Ghanan matkalla ja istuimme kyläilemässä professori **Komla Amoakun** kotona pääkaupunki Accran liepeillä. **Soili Perkiö** oli tavannut professori Amoakun aikaisemmin ISME:n konferenssissa Etelä-Afrikassa ja sen tuttavuuden kautta kuuntelimme nyt viisaan ja kokeneen professorin tarinaa hänen olohuoneessaan. Innostuimme kuullessamme, että professori oli itsekin opiskellut Salzburgissa Orff-Instituutissa 1960-luvun lopulla. Meillä oli kokemuksia jaettavaksi riittämiin. Tiemme kohetasivat!

Illan aikana tuli esille myös professori Amoakun pitkäaikainen haave saada Orff-pedagogit Ghanaan. Mikä idea! Meitähän ei tarvinnut paljon sen enempää innostaa, syntyi ajatus! Kan-

Prof. Koo Nimo, Terhi Oksanen, Eija Ahvo ja prof. Komla Amoaku (oik.).

nustimme professoria toteuttamaan haaveensa. Olimme varmoja, että jos kurssi toteutuu, ainakin Suomes- ta lähtee joukko osallistujia innolla mukaan.

Kesällä 2009 Maailmankylän aikaan saimme pienen hoputtelun jälkeen professori Amoakulta varmistuksen, että kurssi Ghanassa toteutetaan kesällä 2010. Innostuksesta oli syntymässä matka! Lupau- din JaSeSoin puolesta toimimaan matka- ja kurssijärjestelyiden yhte- yshenkilönä täällä Suomessa. Tieto Orff In Africa-kurssista lähetettiin JaSeSoilaisille syyskuussa. Reilun viikon kuluessa matkalle ilmoittau- tui lähes 30 osallistujaa. Määrä ylitti kaikki ennakko-odotukset. Innostus- ta oli ilmassa muuallakin!

Vuoden mittaan järjestelyurak- kaa riitti. Hankittiin lentolippuja, anottiin vii- sumeita, otettiin kasa rokotuksia, mietittiin mitä matkalaukkuun piti pakata ja koottiin vielä soi- tintilauksia lähetettäväksi Ghanaan etukäteen. Järjestäjät Ghanassakin tarvitsivat konsultointi- apua kurssin suunnittelussa, siellä oltiin asialla ensimmäistä kertaa. JaSeSoin kansainvälisten kurssien järjestämisestä saaduista kokemuk- sista oli paljon apua. Vuoden järjestelyurakka palkittiin moninkertaisesti, kun 29 JaSeSoi- laista olivat onnellisesti saapuneet Suomesta Volta-järven alueen pääkaupunkiin Hohon. Orff In Africa-kurssi käynnistyi sunnuntaina 25. heinäkuuta. ”We are going to have FUN!”, lupa- si professori Amoaku kurssin avaussanoissaan. Matkasta oli syntymässä elämys!

Musiikki on tanssia – tanssi on musiikkia

Kurssin sisältöä on vaikea eritellä – se oli Orffin kasvatusnäkemysten mukaisesti hyvin koko- naisvaltainen elämys. Sunnuntaiaamun jumalan- palvelus oli jo kokemus sinänsä puhumattakaan Volta-regionin heimopäälliköiden kuninkaan **Togbe XIV** vastaanotosta kaikkinen juhlallisuuk- sineen ja silmäätekevine vieraineen.

Ensimmäisen workshopin piti Ghanasta ko- toisin oleva **Dr. Paschal Yao Younge**, joka työs- kentelee Ohion yliopistossa. Teemana tunnilla

Kpeven kylän lapsia.

”Rakastuin lapsiin ja koko Afrikkaan! Takaisin on pakko päästä!”

oli ghanalainen rummutus ja tanssi.

Saimme maistella myös kohtalaisen euroop- palaista Orff-Schulwerkiä etelä-afrikkalaisen **Miriam Schiffin** johdolla. Hän on myös toimi- nut Etelä-Afrikan Orff-Schulwerk-yhdistyksen puheenjohtajana. Lauloimme zulunkielisiä las- tenlauluja.

Iltpäivällä teimme retken Kpeven kylään, jossa kyläläiset olivat kokoontuneet meitä varten viemään läpi joka sunnuntaisen rituaalitanssin- sa. Siinä tanssin, soiton ja laulun avulla otettiin yhteys jumaliin. Tapahtuma siis tavallaan vastasi henkisellä tasolla meidän jumalan palvelusta. Se oli huima kokemus! Sitä kaksituntista on hyvin vaikea pukea sanoiksi. Oli kunnia olla todista- massa tällaista afrikkalaista perinnettä, jollaista on ennen nähnyt vain dokumenttipätkissä tv:stä. Kylän soturien tanssi oli kaikessa uhossaan, energisyydessään ja transsiin vaipumisessaan todella vaikuttava visuaalinenkin kokemus. Sii- tä jäi ikuinen muistijälki mieleen. Vierailimme seuraavanakin päivänä Kpeven kylässä. Silloin oli lasten vuoro tanssia ja opettaa tansseja meil- le.

Tiistaina meitä hellittiin **Koo Nimon** mielen-

”On ollut suurenmoista osallistua tällaiselle matkalle tällaisessa seurassa: rummutusta, laulua, tanssia, naurua, kälätystä, ihmetystä, kommellusta ja oivallusta!”

Rummutusta Delan workshopissa.

kiintoisella luennolla ”Music – A Vital Ingredient In The Education Of The Child”. Koo Nimo kertoi lapsen musiikillisesta kehityksestä ja aina välillä hänen trionsa soitti musiikkia, ja me kuulijat saimme tanssia. Nerokas luennointitapa!

Dr. Akosua Obo Addo, joka opettaa musiikkia Minnesotan yliopistossa, toi meille tutuksi ghanalaisen kansansadun ja kertomaperinteen. Dramatisoimme Tawia menee merelle- tarinaa ja opimme uusia lauluja. Toisessa workshopissa teemana olivat laululeikit, rytmi ja kansanlaulut.

Dr. Zelma Badu-Younge piti meille supermahtavat ghanalaisen tanssin workshopit. Hänkin on Ghanasta kotoisin, mutta vaikuttaa Ohion yliopistossa tanssinopettajana sekä on myös ammattitanssija. Hienoa oli, että tämä karismaattinen tanssija osasi ottaa kokemattomuutemme huomioon, ja tanssiin lähdettiin elementti kerrallaan helposta vaikeampaan selkein liikesarjoin.

Dr. Mary Priscilla Dzansi-McPalm esitteli lapsiryhmien kanssa meille ghanalaisia lastenleikkejä, joissa rytmi, liike ja laulu yhdistyivät. Lapsille leikit ovat ajanvietettä koulun välitunnilla tai muuna vapaa-aikana. Meille tämä lastenleikiltä näyttävä rytmittely olikin sitten ihan toinen juttu - kaksijakoisuuden ja kolmijakoisuuden sekamelskaa laululla ja liikkeellä höystettynä. Kaipaa treenausta!

JaSeSoillekin jo tuttu muusikko **Dela Botri** piti meille rummutusessioita ja opetti ihania

uusia lauluja. **Latipher Osei** luennoi Labanotation systeemistä.

Laulut, rytmit, iloiset ihmiset, upeat värit, Ghana-spirit, maisemat, ystävät ja yhteys

Myös me saimme jakaa omaa kulttuuriperinnettämme. Opetimme ghanalaisille lapsille myös suomalaisia lauluja. Lasten leikeistä oli hauska huomata, että meillä on samoja melodioita ja leikkejä. Tapasimme paljon lahjakkaita lapsia, jotka esiintyivät meille. Mieleenpainuvimpana tanssiryhmänä oli Kekeli children’s group. Neljävuotiaista täysi-ikäisiin superlahjakkaita lapsia ja nuoria.

Kymmenen kurssipäivän aikana kulttuurit kohtasivat monin eri tavoin ja monilla eri tasoilla. Matkasta jäi mieleen tapahtumien runsaus. Juuri, kun luulit nähneesi kaiken, tuli taas jotain aivan tajunnan räjäyttävää uutta kokemusta eteen. Ruoka oli maukasta, ja yhteiset illalliset mukava tapa päättää päivä. Hullaannuimme paikallisista batiikkikankaista ja helmikoruista. Lähes jokainen teetti itselleen paikallisista kankaista jonkun mittailausvaatteen räätäliillä. Tutustuimme ihmisiin, jotka olivat ystävällisiä ja ihania. Pääsimme jonkin verran kiinni myös af-

Vastapainoksi kaikelle saamallemme, opetimme myös suomalaisia lauluja lapsille. Heli Raatikainen vauhdissa.

”Ymmärrämme varmaan vasta ajan kuluttua, kuinka paljon opimme uutta!”

rikkalaiseen ajattelutapaan, ajan kulkuun ja elämän asenteeseen. Ja sokerina pohjalla, loimme suhteet myös Volta regionin heimopäälliköiden kuninkaaseen, Togbe Afede XIV. Saimme kahdesti kutsun kunnia-arvoisen kuninkaan illallisille sekä Ho:ssa että Accrassa. Kuningas piti erityisesti suomalaisista kansanlauluista, joita hän halusi kuulla yhä uudestaan ja uudestaan.

Professori Komla Amoakun haave toteutui ja samalla toteutui myös kasa monien suomalaisten musiikkikasvattajien unelmia. Kun aikaa kuluu, ymmärrämme varmasti vielä paremmin kuinka paljon opimme unelmistamme.

Matkatavaroita ja kymmenittäin rumpuja lastataan kuorma-auton lavalle. Kotimatka alkakoon.

Menin Ghanaan – löysin itseni

JESSIKA "ABLAVI" LAMPI

Moni matkatoverinikin varmasti yhtyy ajatukseen, että Ghanan matkakertomukseen tulisi oikeastaan käyttää koko JaSeSoi Journal. Silloinkin se valottuisi vain murto-osan verran siitä mitä koimme. Tässä nyt siis matkan pääkohdista opiskelijanäkökulmaa.

Paluu juurille - Orff-juurille

Matkamme Mama, Terhi Oksanen, oli parin vuoden takaisen keskustelun tuloksena saanut kutsun itselleen sekä suomalaisryhmälle Ghanaan Ho:n kaupunkiin. Asiasta kerrottiin SyysSeSoissa 2009. Uskoin matkan jäävän minun, pelkän opiskelijapahasen, kohdalla vain haaveeksi. Kuitenkin suuri palo kohti valloittamatonta Länsi-Afrikkaa voitti järjen ja ilmoitauksin mukaan. Varojen keräys ja henkinen valmistautuminen alkoi minulla siis jo vuotta ennen matkaa. Ensimmäisessä matkatapaamisessa huhtikuussa 2010 kuuntelin hieman kateelisenakin, kun muut suunnittelivat pidennettyä matkaa; sukellusta sademetsiin ja tutustumista maan pääkaupunkiin Accraan. Ajattelin, että ensikertalaiselle on kuitenkin turvallista osallistua ainoastaan kurssille ja palata jonain toisena päivänä takaisin, jos mieli tekee.

Ennen matkaa saimme kuulla runsaasti Ghanan ja sikäläisten hyvistä puolista, joten olin varma, että minuun iskee valtava kulttuurishokki saapuessamme Ho:hon. Kaikki kuulosti liian hyvältä ollakseen totta. Ihmisten vieraanvaraisuus, vastaanottavaisuus ja huolenpito ottivat kuitenkin syliinsä, enkä ehtinyt potea edes kotiikävää. Itse asiassa Ho ja sen tarjoamat kulttuuriset rikkaudet tuntuivat niin kodikkailta, etten ole vastaavanlaista löytänyt länsimaalaisista matkakohteistani.

"Mitäs sä Afrikassa? - Soitin rumpua ja tanssin"

En etukäteen ollut aivan varma, mitä oli odotettavissa. Meitä hienovaraisesti pyydettiin vaurutamaan, että ghanalainen aika ei välttämättä täsmää Suomen aikakäsitysten kanssa, ja että suunnitelmat saattavat muuttuakin. Joka kerta, kun joku sitten kysyi minulta ennen matkaa, mitä olin menossa tekemään, vastasin: "Soittamaan rumpua ja tanssimaan". Tämä oli lopulta melko hyvä kuvaus, sillä matka koostui työpajoissa tapahtuneista soittamisesta, laulamisesta ja tanssimisesta, tutustumiskäynneistä paikallisiin kyliin sekä kuninkaan kesteihin, joissa aina pääsimme osallistumaan tansseihin sekä huikeista jokailtaisista esiintyjistä. JaSeSoilaiset tuntien ei lie ennalta arvaamatonta, että laulua tuli tuutin täydeltä niin bussimatkoilla, ryhmäkuvauksissa kuin oikeastaan jokaisessa hetkessä, joka sisälsi odotusta.

Monet tallensivat unohtumattomia hetkiä soittoihin kuviin ja videoihin. Itse koin matkan alussa, että tapahtumien kokeminen ja katseleminen omilla silmilläni antaa minulle enemmän. Nyt tunnen entistäkin vahvemmin tehneeni oikean päätöksen. Niin vahvasti ja elävästi ovat ihmisten katseet, kosketukset ja sanat jääneet mieleeni. Musiikki soi taukoamatta päässäni, tanssijalkaa vipattaa. Ja onnekseni, noista sadoista kuvista ja videoista ovat jo osa saavuttaneet minutkin, joten minulla on paljon mitä jakaa ystäväilleni, perheelleni sekä opiskelu- ja työtovereilleni.

Orff in Africa 2010 Ho:ssa.
Artikkelin kirjoittaja Jessika
Lampi istumassa toinen
vasemmalta.

No wahala, absolutely no wahala (No problem, absolutely no problem)

Hieman pelokkaana lähdin matkaan kohti tuntematonta Afrikkaa. Palasin eri ihmisenä, kuten monet matkatoverinikin. Säästyin varovaisuuteni ansiosta mahataudeilta ja kulttuurishokinkin sain vasta Suomeen palatessani. Opin Ho:ssa asuvan Ewe-heimon kulttuurista; tansseja, laulua ja soittoa mahtavien luennoitsijoiden johdolla. He saapuivat Ho:hon ympäri maailmaa. Opin sanomaan kiitos, tervetuloa ja ”ei ongelmaa” eweksi. Mutta suurin oppini oli ajan ja elämän arvostaminen. Lauluopettajanikin ihmetteli, kun tunnille saavuttiin valmistautuneena. Sanoin hänelle, että Ghana opettaa, kun stressaan vähemmän, saan enemmän aikaiseksi.

Löysin itseni kaupungista nimeltä Ho. Ikävä kyllä, Suomeen saapuessani huomasin myös, että unohdin samalla palan sydäntäni sinne. Tuon palan käyn vielä noutamassa sieltä. Uudet

ystäväni pitävät hyvää huolta sydämeni palasta ja auttavat minua selvittämään mahdollisuuksiani opiskella samalla hakureissulla vuosi tai puoli vuotta Ho:ssa. Jos Suomessa ymmärretään kulttuurisen yhteistyön merkittävyys sekä ghanalaisen musiikkikulttuurin tarjoamat rikkaudet suomalaiselle musiikkikasvatukselle, voi olla että palaan jo syksyllä 2011.

Haluan kiittää unohtumattomasta matkastani Mama Terhiä, Professori Amoakua, Aunty Kororia sekä matkatovereitani (erityisesti kummia ja mummeja), luennoitsijoita ja Ho:n väkeä sekä uuden projektini saamasta tuesta kaikkia ylläolevia, JaSeSoi ry:tä ja Vamo ry:tä. Erityiskiitokseni haluan osoittaa vielä sydänpalaseeni vartijoille Davidille, Esinamille ja Latipherille.

”Ghana opettaa, kun stressaan vähemmän, saan enemmän aikaiseksi.”

Kiitokset Ghanasta – kiitokset Ghanaan

Kun kurssilaiset palasivat koteihinsa 4. heinäkuuta, oli kaikkien sähköposteissa jo lämminhenkinen kiitoskirje professori Amoakulta. Terhi Oksanen lähetti professorille vastakiitoksen koko ryhmämme puolesta. Ghanassa siis järjestetään jo Orff in Africa 2011 tapahtumaa, jota lämpimästi suosittelemme kaikille!

August 4, 2010
To All Participants

First “Orff in Africa” workshop

By now, I hope you have arrived at your various destinations safely and are beginning to unpack and unwind. Of course, the entire experience was overwhelming and even overbearing at times. We had the opportunity to learn a lot collectively in the process while appreciating the diversities in

terms of opinions and individual personalities.

Certainly, on the whole, I would not barter the underlying beauty and revealing collective sensibilities that guided our deliberations and other activities with a million dollars. Yes, material wealth is perishable but the friendships and bonding that evolved from these ten days will now be turned and developed to stand till the test of time.

We shall take all of your concerns and recommendations into consideration when the dust of

“Orff in Africa 2010” settles and the planning for 2011 begins.

Togbe Afede XIV, Agbogbomefia of Asogli State and President of both the Traditional Council and Regional House of Chiefs, the Honorable Regional Minister, Mr. Joseph Amenowode and the Deputy Regional Minister, Col (Rtd) Ceril Neku, have all asked that I convey their best wishes to each of you and thank you for your stay in the Volta Region. They want you to return soon. We miss you.

*Thanks once again
Best wishes and Good Luck*

*Sincerely
Prof. Komla Amoaku*

August 5, 2010

Dear Prof. Komla Amoaku

The Finnish group has landed safe and sound at home. With us on the Finnish ground landed a huge warm breeze of the spirit of Ghana. Now, suite cases and bags have been unpacked... all the beautiful Ghanaian fabrics, batiks, dresses, beds and handicraft etc. etc. is decorating our houses. And of course all the numerous instruments, drums and atentebens are with us to keep the spirit of Ghanaian culture, music, dance and songs alive with us.

BUT, I do agree with you Dear. Prof. sincerely that all the experience during our visit was overwhelming and in my heart and soul I feel nearly overbearing spirit of richness, happiness

Professori Komla
Amoaku

and joy. No material can ever be compared with this! I know that these experiences have been so important for us that our lives are changed permanently. There was so much love, sharing and caring around us that I deeply believe we had God's blessing with us, too!

My gratitude and thanks has to be conveyed of course to Auntie Korkor, Latipher, David, Essinam, Dr. Pascal, Dr. Zelma, Prof. Akosua, Dela, all our teachers and all those people, children and adults in the villages, in the performing groups, all the other participants from Italy, South Africa, USA... each and everyone who made our visit possible and the most unique experience. AKPE KAKA KAKA KAKA!

Our warmest greetings and heartfelt thanks have to be conveyed also to Togbe Afede XIV, Agbogbomefia of Asogli State and President of both the Traditional Council and Regional House of Chiefs, the Honorable Regional Minister, Mr. Joseph Amenowode and the Deputy Regional Minister, Col (Rtd) Ceril Neku. The warm hearted hospitality and the treat we were given was touching. It stays in our memories for the rest of our lives! It might be sooner you see us returning!

I hope when the dust of "Orff In Africa 2010" settles down a little, you will see the bright sunbeams leading you clearly forward towards the new event of "Orff In Africa 2011".

We do miss you, too!

May the bond and the friendship between us be life long!

Sincerely

Terhi Oksanen

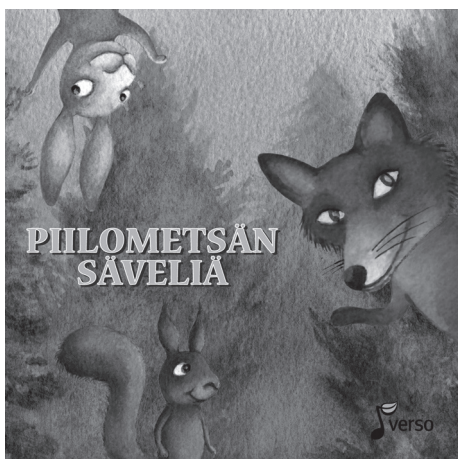

Terhi Oksanen ja Ghanan lippu

JaSeSoi Juornal

Orff In Africa dokumenttitalkoot

Orff in Africa dokumentointitalkoot pidettiin 11.9.2010 Evon metsäopistolla Hämeenlinnassa Rah-tijärven kämpällä. Mukana talkoissa olivat **Tiina Kursula, Jessika Lampi, Helena Oikari, Terhi Oksanen, Heli Raatikainen, Mirkka Rouhio, Soili Perkiö, Veera Sipilä ja Pi Yli-Penttilä**. Tulok-sena dvd-kuvakokoelma, jonka ensiesitys jäsenistölle nähtiin SyysSeSoissa.

Piilometsän säveliä, cd-uutuus

**- Musiikki- ja Kulttuurikeskus
VERSO:n tuotantoa**

JENNI VUORENTAUSTA

Metsän kätköihin on piilotettu perinteisiä ja uusia lastenlauluja. Tosin perinteiset eläinlaulutkin on sovitettu niin taidokkaasti, että ne näyttäytyvät uudenlaisina musiikillisina kertomuksina. Levyn 20 kappaletta yhdistelemällä on helppo tehdä musiikkimatkoja vaikkapa ketun ja karhun touhuista tai lintujen elämästä. Pedagogisesti tarkasteltuna levyllä on myös valittu musiikkituokioihin sopivia alkulämmittely- ja loppurentoutuskappaleita. Levy on täynnä ajatuksia ja kysymyksiä herättäviä tarinoita sekä leikki-ideoiden innoittajia – niinpä kuuntelutin levyä heti tuoreeltaan pienellä testiryhmällä.

Karhulevy koekuuntelussa

Testiryhmäni erikoisasiantuntijana toimi **Sisu** 2,5v, musiikin aktiivikuluttaja ja muskarikonkari. Levyn kuultuaan hän totesi: ”Siellä ne karhut menee, jonnekin karhun pesään... ja pikkukin lapsi menee”. Tämän jälkeen hän esitti äidilleen, millä tyylillä karhut kävelevät. Jorma Ollarannan Karhuperhe kävelyllä on edelleen vetovoimainen, ja sanoitus sopivan helppo pienelle pojalle mukana laulettavaksi. Hyvän kokonaiskuvan levyn tunnelmasta antaa Sisun kommentti: ”Kuunnellaan sitä karhulevyä!”

Hanna-Leena Tammiruusun karhu säväytti

Levyn julkistamiskonsertissa 24.9. **Hanna-Leena Tammiruusun** esittämä pehmoinen ja suloinen höppänä karhu sai pikkuyteisön kikattamaan. Tammiruusu on myös säveltänyt ja sanoittanut levyllä kolme hienoa laulua. Tämän otannan perusteella karhuteema on edelleen kiehtova, ainakin hyvin esitettynä - huojentavaa sinänsä lapsille markkinoitavan pop- ja hevimusiikin aikakaudella.

Kettu ja karhu kiehtovat edelleen lapsia.

Hyvin soitettua musiikkia

Oma viehätöksensä on Kalakansan laulun ”säynävä-salakka-toutain-törö”-yhdistelmässä ja Tiheässä pimeässä-laulun svengissä. Metsähiiroset juoksevat omalla levyraidallaan suorastaan ylinopeutta; pianostemmassa herkutellaan soitimen ominaisuuksilla niin elävästi, että hiirten juoksua ei voi olla näkemättä mielessään. Kappalevalikoima on hyvä esimerkki siitä, miten puhalltimet sopivat erinomaisesti eläinaiheisten laulujen värittämiseen. Levyn sovitukset ovat juuri tässä mielessä taidokkaita. Puhallinkvinnettä Idée Fixe’n soittoa kuuntelisi mielellään enemmänkin. Kaiken kaikkiaan levyn soittinvalikoima on monipuolinen, ainakin yli 25 soittimen äänet on taltioitu raidoille.

Lopuksi erikoisasiantuntija Sisun kommentti ensimmäisellä kuuntelukerralla, levyn ensimmäisen kappaleen, Piilometsän polulla jälkeen: ”Laitetaan uudelleen!”

Ciro Paduano, puoliksi suomalainen

HARRI SANDBORG

Ciro Paduano, Italian lahja suomalaisille musiikkikasvattajille, vieraili ensimmäisen kerran Suomessa kouluttajana Orff-tasokursseilla vuonna 2000. Sen jälkeen hänelle on tullut tutuksi koko JaSeSoi ry:n koulutuspaletti sekä suomalainen sielunmaisema, johon hän kokee syvästi kuuluvansa.

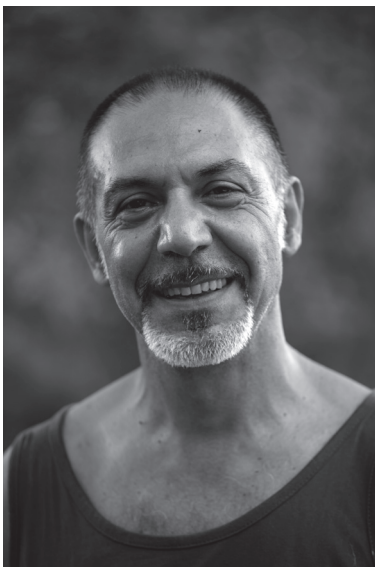
Olet usein sanonut, että osa sinusta kuuluu Suomeen. Miksi?

- Elämäni on jakautunut puoleksi Italian, puoleksi Suomen välillä, vaikka en Suomessa pitkiä aikoja vietäkään. Minusta on Orff-tasokurssikesästä 2000 lähtien tuntunut, että sielunveljeys ei ole ollut vain pedagogista, vaan jotain enemmän. Siksi on ollut ilo ja kunnia kerta toisensa jälkeen tulla Suomeen kouluttamaan. Nyt olenkin saanut olla mukana useiden Orff-kurssien lisäksi RytmikSessä 2008 sekä Maailmankylässä ensin opiskelijana, sitten kouluttajana 2009 ja 2010.

- Italialaisessa kouluttajamaailmassa eletään hyvin hierarkkisesti. Siksi minuun teki vaikutuksen esimerkiksi se, kun RytmikSessä teidän eturivin kouluttajanne osallistui minun workshoppeihini ihmisinä ihmisten joukossa, vaikka itse en ole mikään guru tai proffa. Tämä tasavertaisuuden henki on jotakin erityistä Suomessa.

On ikävä sanoa, että en voi kuvitellakaan samaa Italiassa. Siellä on enemmän kateutta ja hyviä ideoita pantataan. JaSeSoin kurssilla koen eniten voivani jakaa ideoita vuorovaikutuksen kautta.

Suomessa on minusta ainutlaatuisen hyvä balanssi intohimon, pedagogiikan ja taloudellisten seikkojen huomioimisen välillä. Missään muualla en ole nähnyt kiinnitetävän yhtä paljon huomiota musiikkikasvatuksen pedagogisiin prosesseihin, ihmisyyteen, vuorovaikutukseen ja jakamiseen sekä tiimien intohimoiseen paneutu-

Ciro on mukana myös vuoden 2011 Maailmankylän pedagogisessa suunnittelussa.

miseen. Uskon, että vapaaehtois pohjalla on tähän suuri vaikutus.

Suomalaisille väitetään olevan tyypillistä miettiä, mitä muut meistä ajattelevat. Niinpä kysynkin, mitä sinä paljon maailmaa kiertäneenä meistä suomalaisista ajattelet?

- Suomalaiset ovat erityisen avoimia muille kulttuurille ja ihmisille, mutta myös melko varautuneita. Suomalaiset tarvitsevat ehkä vähän enemmän aikaa luottamuksen syntymiseen kuin monet muut kansallisuudet.

Maaseudun rauhaan, luovuuden lähteille

Cirosta alkoi viime aikoina Donna Olimpia koulussa tuntua siltä, että hän oli etääntynyt niistä jaloista ja ylevistä tavoitteista, joita hän aina oli pitänyt tärkeinä. Työ alkoi yhä enemmän tuntua vain rahan hankinnalta.

Hän teki ison elämänmuutoksen ja muutti puolisonsa, luovan liikunnan opettajan **Marcel-lan** kanssa pois Roomasta, Umbriaan. Aviopari on koettanut löytää maalta uutta energiaa ja pyrkinyt päästä uudelleen oman luovuutensa juurille. Ja totta kai eläminen maalla on paljon halvempaa kuin Roomassa.

- Nyt haluan opettaa vähemmän, mutta paremmin. Roomassa käyn opettamassa enää kahdesti viikossa. Rooma on kaunis kaupunki, mutta sen kauneutta on enää vaikea havaita kaottisen liikenteen, ruuhkien ja kiireen keskellä

Kurssipaletti sisältää melkein kaiken

Olet ollut kouluttamassa eri JaSeSoin kursseilla. Millaisena näet kurssikokonaisuuden?

- JaSeSoin kurssit eroavat toisistaan paljon. Voi esimerkiksi sanoa, että workshoppien tekniset vaatimukset ovat Orff-kursseilla ja Rytmiksessä selvästi Maailmankylää korkeammat. Näillä kursseilla voi myös enemmän vaatia, koska henki on se, että ollaan tekemässä töitä.

Oli hyvä, että kävin tutustumassa Maailmankylään ennen kuin tulin sinne opettamaan. Jouduin näet melko paljon muokkaamaan omaa opetustani kurssin hengen mukaan. Sosiaalinen ja emotionaalinen puoli on niin paljon vahvemmin mukana Maailmankylän tavoitteissa. Silloin voi tai joutuu jättämään paljon sisältöjä pois, keventämään ja fokusoimaan opetusta enemmän mm. ryhmädynamiikkaan.

Maailmankylässä yhdessä olemisen ja jakamisen asiat ovat keskeisiä tavoitteita, pedagogiset prosessit ja didaktiikka tulevat vasta sen jälkeen, vaikka tietysti tärkeitä nekin ovat.

Kuinka paljon aikaisemmin opettajan aivot sitten alkavat työstää kursssia?

- WV 2010 alkoi työstyä aivoissa heti kutsun saatuaani. Materiaalit kasaan n. 3 vko ennen

kurssia. Jotakin aineistoa, kuten tällä kertaa Belle Mama, voi tulla vasta laukkuja pakatessa mukaan.

Vaikeinta minulle on se, että aivoni ja prosessini ovat Italian musiikinopetuksen 120 minuutin rytmissä. Tämä aiheuttaa suunnittelussa eniten työtä.

Vinkkejä?

Ciron mielestä Maailmakylässä voisi olla vähemmänkin ohjelmaa, jolloin opiskelijoille jäisi enemmän aikaa keskinäiseen ajatustenvaihtoon ja vapaamuotoiseen yhdessäoloon. Ehkä yksi kokonaan vapaa iltakin olisi perusteltu.

- Tiedän, että masterkurssiasiaa olette pohdineet paljon. Sellaisen kehittäminen olisi hyvä asia Orff-kurssien jälkeisten jatko-opintojen näkökulmasta. Entä jos jollakin kurssilla painopiste olisi selvästi erityisryhmien musiikkipedagogiikassa? Ennaltaehkäisevää taidekasvatuksen näkökulmaa esim. sosiaalisten ongelmien suhteen voisi myös olla kiinnostavaa toteuttaa. Ehkä kurssien opiskelijoilta voisi myös kysyä näitä ideoita.

Kaiken kaikkiaan olen onnellinen, kun saan olla mukana teidän suomalaisten musiikkikasvatuserheessä. En malta odottaa ensi kesän Maailmankylää!

Ciro Paduano

- synt. 1959

- toimii eri-ikäisten lasten ja nuorten musiikinopettajana Donna Olimpia Music Schoolissa

- kouluttaa monissa kouluissa ja eri yhteistyökumppaneiden kutsumana Rooman yliopistossa, opettajankoulutuslaitoksessa sekä konservatorioissa eri puolilla Italiaa, usein otsikolla "Music Education and Body Percussion"

Lucrezia, Michele ja Sara.
Italialaiset opiskelijat tulivat kurssille suomalaisen luonnon ja Ciron houkuttelemina. Ensitapaamisesta Ciron kanssa he muistavat erityisesti tämän hymyn ja Nina Simonen musiikin.

Ciron mukana saapui Italiasta kolme opiskelijaa kurssille.

Michele Cappelletti

- peruskoulun musiikinopettaja Pohjois-Italiassa

Sara Proietti

- opettaa Donna Olimpian koulussa Roomassa nokkahuilua, Orff-soittimia ja liikettä

- toimii myös kiertävänä musiikinopettajana 9kk-30v -ikäisille

Lucrezia Picozza

- valmistui juuri kirjallisuuden, draaman ja musiikin opettajaksi ja lähtee opiskelemaan oboeta vuodeksi

The Best World Village Yet!

SUE BECKETT

I HAVE JUST RETURNED from Finland and the 12th World Village in 2010. This is the sixth time I have attended the World Village and it is truly a unique experience – I have never attended any training remotely like it in the UK, which is why I keep coming back. The World Village is a far more than a training course; it is a whole cultural experience for body, mind and soul. With excellent teaching, beautiful surroundings, wonderful music and so many varied cultural activities, it really is a totally refreshing, stimulating and enlightening experience.

Learning and making music with participants from across the globe is both an inspiring and humbling experience. Teachers come from diverse cultures ready to share their own songs and music and there is so much that can be learnt from the informal as well as the formal music making opportunities at the World Village. It is a real privilege to make music alongside musicians and teachers from across the globe.

This year there were excellent opportunities to explore, improvise and learn body percussion routines (with tables, chairs and cups all being utilised as well). With so many schools having so few instrumental resources, it is vital that we lead the way in enabling children, as well as our colleagues, to enjoy and succeed in exploring

and performing rhythmic ideas with such immediate (and free!) resources. The body percussion sessions, led by **Elina Kivelä-Taskinen** included a touch of the dramatic and the body percussion routines were set in the context of a restaurant, which added an interesting flavour to the performances. My colleague and I performed one the cup routines on the aircraft on our return to the UK, much to the amusement of the cabin stewards and the nearby passengers!

The singing at the World Village is always a real treat. This year there were opportunities for participants to share songs from their own countries and we learnt songs about bananas from Latvian, frogs in buckets from the USA and the 'bungalow' song from the UK to name just a few. When the whole group joined together in full voice it was truly wonderful – the harmonies and the blend of voices was awesome and transported you to a place where there is no stress, just unity through song.

One of the great ideas shared by the Italian teacher, **Ciro Paduano** this year was using balloons as drums. I would not have believed how effective this could be until I tried it for myself – now I cannot wait to get some strong balloons and introduce this to teachers at the very next course I run in the UK. The great thing is that with a balloon, you will always have a drum in

your pocket – fantastic!

As well as the structured sessions there were opportunities for informal music making with new friends, be it trumpet lessons in the courtyard or recorder duets by the lake – I always return from the World Village enthused to practise more and extend my own musical skills as a result of performing with such talented musicians from overseas.

Having the time to explore the beautiful surroundings and the wonderful nature was literally like a breath of fresh air. This year the lake was so clear, clean and refreshing, which was just as well as we spent many happy moments cooling down in the lake between sessions as it was so hot!

The cultural activities were very varied this year and so thoughtfully planned and prepared. We cooked bread on sticks over the fire which we filled with jam, we made Korean pastries, we created pictures using nature's own paints – extracting the natural colours from the foliage, flowers and berries we collected in the forest.

The evenings were action-packed with pancakes and sausages round the fire, singing and dancing together, 'Sauna World' with foot spas, head massages and relaxation and the final evening of performances and celebrations.

Nothing was too much trouble for the brilliant team who worked tirelessly to ensure the participants had an excellent time at the World Village.

One of the things that impressed me about the course was the attention to detail and the little things, from the personalised welcome notes in the bedrooms, the beautiful participant badges, the wonderful co-ordinating Marimekko plates at the final feast to the shopping service and foot washing in 'Sauna World'!

I organise and lead many courses and conferences across the UK and as such, I am very particular about how training is organised and delivered – this year was excellent. The JaSeSoy team are very open and receptive to feedback – and the evidence of the courses, particularly in the last few years is that they act on the feedback they receive to enhance the experience for the participants the following year.

Would I recommend the World Village? Absolutely not!!! Why spoil such a unique and fantastic training and cultural experience with lots of participants?!! If you don't come to the World Village at least you'll never know what you have missed out on!

Sue Beckett is Head of Portsmouth Music Service, UK

Missä hän on nyt?

Tiina Kekäläisen kuulumiset

PEKKA EVIJÄRVI

**Tiina Kekäläinen astui JaSeSoi ry:n
puheenjohtajaksi vuonna 2001.
Yhdistys eli tuolloin tulevaisuutensa
kannalta ratkaisevia hetkiä.
Johtotehtäviin tarvittiin päättävistä
ihmistä, joka ryhtyisi muuttamaan
järjestön toimintaa ja parantamaan
sen taloutta.**

JÄTETTYÄÄN HALLITUSTYÖN Tiinaa haastateltiin JaSeSoi Journalissa keväällä 2008. Saatetakseni uudelle hallitukselle hän kertoi: ”Toivon, että uusi hallitus muistaa johtajuutensa. Sen on toimittava jäseniään varten, eikä se saa olla vain muutaman aktiivisen jäsenen toimintaa. Toivon myös, että toiminnassa vältettäisiin liiallista hurmoksellisuutta, mutta kyllä toki hallitus saa innostuneesti palaa asialle, ja aina pitää muistaa pitää sydän mukana toiminnassa. Juuret täytyy myös muistaa - se on Orff-Schulwerk. Mutta liian orjallinen se ei saa olla. Niin kuin Carl Orff itsekin kehotti opettajia soveltamaan ja kehittämään perusajatusta eteenpäin. Vaikka-kin musiikkikasvatus on se punainen lanka, niin kyllä taiteiden välistä integraatioita voisi olla mukana laajemminkin. Pitäkää musiikkikasvatus Suomessa elävänä.”

Olemmeko noudattaneet ohjeitasi?

- On selvää ja tarkoituksin, että uusien ihmisten tullessa mukaan aktiivitoimintaan myös toimintatavat ja toiminnan sisällöt muuttuvat ja kehittyvät. Rakennetaan vanhalle tukevalle pohjalle uutta ja innovatiivista. Käyttövoimana on mielekäs ja palkitseva tekemisen meininki. Mielestäni puheenjohtajan vaihtaminen kohtuullisin väliajoin pitää toiminnan tuoreena, eikä rasita

yhä ihmistä liikaa. Samoin on kaikkien keskeisten toimijoiden kohdalla. Välillä on hyvä huilata ja ottaa etäisyyttä ja myös nauttia toiminnasta ja työnsä tuloksista ilman suuria vastuita.

Olen ollut viime vuosina monista eri syistä aika vähän mukana JaSeSoin toiminnassa. Ystävyys-suhteet JaSeSolaisiin ovat kuitenkin edelleen vahvasti olemassa, joten kuulen kyllä kuulumisia kaiken aikaa. Olen ymmärtänyt, ja välillä päässyt itsekin kokemaan, että toiminta on voimissaan. Hallitus on heittäytynyt työhönsä suurella innolla ja tuottavuudella. Vireää, tasokasta ja monipuolista toimintaa on paljon ja jäsenmäärä on kasvanut. Eri taiteenalojakin on tuotu enemmän mukaan kurssien sisältöihin.

Toivon, että minullakin olisi tulevaisuudessa enemmän aikaa nauttia aktiivisen ja kehittyvän JaSeSoin toiminnasta ja vertaansa vailla olevasta yhdessäolosta.

Olit JaSeSoi ry:n puheenjohtajana seitsemän vuotta. Minkälaisissa tunnelmissa jätit puheenjohtajan tehtävät?

- Aika uupuneena mutta tyytyväisenä. Takana oli sekä taloudellisesti että toiminnallisesti raskaita vuosia, mutta luovuttaessani puheenjohtajan nuijan Harrille yhdistys oli mielestäni kaikin puolin hyvässä kunnossa ja jäsen-toiminta monipuolista ja vireää. Puheenjohtajana sain arvokasta ja monipuolista kokemusta. Opin paljon toiminnassa mukana olleilta, monella tavalla osaavilta ihmisiltä ja opin myös selviytymään tilanteesta kuin tilanteesta, en aina voittajana mutta hengissä kuitenkin. JaSeSoi-porukan luotsaaminen ei ollut aina helppoa ja yksinkertaista. Ihmisten into, lahjakkuus ja voimakkaat persoonat ovat yhdistyksen voima ja hengen luoja, mutta se asettaa toiminnan kannalta myös haasteita.

Millä täytit kaiken sen ajan, jonka aikaisemmin JaSeSoi ry oli vienyt?

- Istuin Huikkaniemen rantakalliolla, saunoin savusaunan leppeissä löylyissä ja nautin perheen kanssa illallisista puhelimen pirinän keskeyttämättä.

Taidekasvatuksen opintojen jälkeen muskariopettajan työni vaihtui taidekasvatuksen suunnittelijan työhön, ja poikkitaiteelliset projektit Kuopion kulttuurilaitoksien kanssa ovat pitäneet töppöset ja aivosolut liikkeellä. Vapaa-ajan ongelmia ei ole ollut.

Kerro mitä asioita päiviisi kuuluu juuri nyt?

- Vietän noin puolet ajastani Dubaissa aviomieheni **Matin** kanssa. Toinen puoli kuluu koti-Suomessa muun perheen ja läheisten sekä työprojektien merkeissä.

Dubaissa aamuni alkavat pitkällä kävelylenkillä meren rannassa ja kiireettömällä aamiaisella Matin kanssa. Myös illalla käymme usein rannalla katsomassa auringonlaskua, katsomme netistä kotimaan tv-ohjelmia ja luemme paljon eli vietämme paljon aikaa yhdessä ja teemme kaikkea sitä, mihin aikaisemmin ei ole ollut aikaa. Tämä on luksusta elämässäni.

Väliin mahtuu taide- ja yleisökasvatusprojektien suunnittelua, pedagogisen materiaalin valmistamista, taidekasvatuskirjallisuuden lukemista ja tavallisia kotihommia kauppareissuineen ja pyykin pesuineen.

Viikonloppuisin kokkaamme kotona laajen-

taen makuelämyksiämme eri maiden keittiöiden resepteillä ja tutustumme lähiympäristöön. Välillä lähden Matin mukaan työmatkalle tutustumaan laajemmin tähän seutukuntaan.

Meillä käy myös mieluisia vieraita sekä Suomesta että muualta maailmasta. Matkalaukkuani pakkaan ja puran tuon tuosta, kun läheiset ja rakkaat ihmiset sekä työprojektit kutsuvat minua Kuopioon. Siellä työpäivät venyvät pitkiksi, mutta viikonloput vietän Huikkaniemessä nauttien minulle tärkeiden ihmisten seurasta ja

luonnonläheisestä mökkielämästä ympäri vuoden.

Mitä muuta sinulle kuuluu?

- Minusta tulee marraskuussa mumma! Siinä on parhaat ja tärkeimmät kuulumiseni tällä hetkellä.

*JaSeSoilaisia lämmöllä tervehtien,
Tiketiina*

JaSeSoi Juornal

Howard Gardner vieraili Terhi Oksasen musiikkitunnilla

Howard Gardner on yhdysvaltalainen psykologi ja kansainvälisesti arvostettu yleisen älykkyyden ja älykkyysosamäärän kriitikko. Hän on luokitellut älykkyyden kahdeksaan, toisistaan riippumattomaan lajiin, mitä kutsutaan Gardnerin moniälykkyysteoriaksi. JaSeSoi Juornalin saamien tietojen Howard Gardner oli saapunut viime keväänä yllättäen vierailulle Kuitinmäen koulun musiikinopettaja **Terhi Oksasen** musiikkiluokkaan.

Painovirhe

JaSeSoi Journal 1/2010 artikkeliin MusaMasut (s. 24) oli päässäyt painovirhepaholainen. Kuvassa soitteleva tuleva äiti ei ole **Jessika Lampi**. JaSeSoi Journal pahoittelee, kun taas JaSeSoi Juornal ihmettelee, että kuka siinä kuvassa sitten oikein on.

Jäsenmaksu nousee 5 euroa

Hallitus ilmoitti syyskokouksessa, että paineita jäsenmaksun korottamiseen on. Tähän asti hinta on ollut 30 euroa, ja korotusta tulisi nyt 5 euroa. Tämä herätti paljon keskustelua. Päätös kuitenkin äänestyksen jälkeen saatiin, ja niinpä vuoden 2011 alusta jäsenmaksu tulee olemaan 35 euroa.

Nyt me vietetään SyysSeSyysSeSoita!

LAURA MELLAIS

JASESOI RY:N järjestämä syyskoulutus Syys-SeSoi ja syyskokous vietettiin 25.9.2010 aurinkoisissa tunnelmissa Nurmijärvellä Kiljavan opistolla ja **Soili Perkiön** studiolla. Paikalle oli saapunut paljon iloisia JaSeSoi-ihmisiä ja he saivatkin nauttia **Anne Jouhtisen** tarinasta Sateenkaarityttö ja riekko **Hanne Horton**, **Inkeri Karhoksen**, **Helena Oikarin** ja **Heli Raatikaisen** johdolla. Vielä ennen kotiinlähtöä saimme nauttia aina niin aurinkoisen Soili Perkiön seurasta ihanan iltalaulun merkeissä sekä katsella jäsenistön ottamia matkakuvia Ghanasta ja nauttia Orff in Africa –kurssin satoa. Kiitos kaikille ihanille JaSeSoi-ihmisille, te teitte päivästä ikimuistoisen ja sen voimin hallitus ja tiimi jaksavat jo suunnitella ensi vuotta ja ensi vuoden koulutuksia.

Elämykselliset soittajaiset lapsille

Soilin Studiolla

MIRKKA ROUHIO

Kauniina lokakuaisena Soittajaispäivänä Soili Perkiön pihamaa muuntui soivaksi saduksi, jossa etsittiin pöttöjen kanssa Rauta-Sepon jälkiä ja tavattiin Kettu, Karhu sekä Noita.

Rauta-Sepon jälkiä etsimässä

Parisenkymmentä perhekuntaa oli kokoontunut JaSeSoi ry:n jäsenilleen järjestämiin Soittajaisiin 23. lokakuuta 2010 Soilin Studiolla. Tällä kertaa osallisina olivat lapset.

Orkesteri toivotti soitollaan perheet sisään studioon. Sadunkerrontatuolin nalle antoi tilaa kertojalle, joka luki meille **Hannele Huovin** sadun Rauta-Seposta. Sen jälkeen lähdimme ulos, jossa pöötöt laulun lomassa kertoivat, että meidän pitää etsiä Rauta-Sepon jälkiä. Niitä etsiessä törmäsimme Kettuun, jonka kanssa saimme soittaa kivillä rytmejä sekä laulaa ja tanssia metsässä kuono ja häntä peräkkäin.

Toisella puolella pihamaata oli soiva karhun pesä. Karhu heräsi lasten tuloon, ja karhun kanssa saimme rummutella pesän seiniin rytmejä.

Jännää oli myös, että Soilin kellarissa asui Noita! Noita opetti lapsille, miten leikitään käypypataa – käypypata porisee, käypypata kiehuu! Teimme kävyistä keiton ja keittokattilan ympärillä lauloimme ja leikimme.

Seikkailu jatkui sisällä. Mehun ja makeiden herkkujen syönnin jälkeen lapset saivat askarrella omat sadetikut pahviputkiloista, kävyistä ja riisistä. Yhdessä vielä lauloimme ja soitimme uusilla soittimilla Rauta-Sepon laulun.

Tekijöinä Sibelius-Akatemian opiskelijat

Nerokkaan musiikkidramatisoinnin olivat suunnitelleet Sibelius-Akatemian Lastenmusiikki-kurssin opiskelijat: **Arhivaara Heli**; pöttö ja opas, **Hämeenaho Salla**; pöttö ja opas, **Hägg Martina**; noita, **Adolffson Emilie**; tulkki ja opas, **Erkkilä Anna**; tulkki ja opas, **Ukkonen Sanna**; karhu, **Paalanen Johanna**; kettu ohjaavina opettajinaan **Eeva-Leena Pokela** ja **Soili**

Soilin kellarissa asuu Noita!

Perkiö.

”Kurssiin kuuluu tutustumista lasten lauluihin eri aikakausilta ja eri kulttuureista. Yksi kurssin osa-alue on omien lorujen ja laulujen sekä sovitusten tekeminen. Pöttö ja kettu -laulut olivat opiskelijoiden tekemiä. Meillä oli opiskelijoiden kanssa riemukasta päästä kokeilemaan ideoita perheiden kanssa. Tapahtumaan ilmoittautui suuri määrä perheitä, innostus oli valtava. Vain pieni osa voitiin kutsua mukaan: osallistujia oli 27, joista lapsia 15.”, kertoo Soili Perkiö.

”Rauta-Seppo on maailman paras, paras, paras tarina”, kiteyttää viisivuotias poikani Eino. Luulenpa, että aikuisilla oli vähintäänkin yhtä hauskaa kuin lapsilla! Ja mikäs sen mukavampaa kuin viettää laatuaikaa lasten kanssa luovasti laulaen Perkiön pihamaalla seikkaillen.

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusyhdistys

XXV RytmiS 2011 maaliskuun 11.-13.

Rytmiseminaari on monille ensi askel JaSeSoi ry:n iloisen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen maailmaan.

RytmiKSen sisältönä on musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa, iloa ja leikkiä unohtamatta. Se sopii kaikille musiikkia työssään käyttäville ja sitä harrastaville.

KOULUTUSPAIKKA

Oriveden Opisto

KOULUTTAJAT

Pekka Evijärvi

Soili Perkiö

Lenka Pospisil, Tsekki

ILMOITTAUTUMINEN 25.2.11 mennessä

Klemetti-Opisto, Taina Lemmetty

0207 511 550, 0207 511 511 vaihde

taina.lemmetty@kvs.fi

Ilmoittautuminen on sitova

HINTA

JaSeSoi ry:n jäsenet 279e, muut 299e, opiskelijat 219e.

Hinta sisältää opetuksen ja täysihoidon.

LISÄTIETOJA

Juuso Kauppinen: juuso.kauppinen(a)jasesoi.com

RYTMIS-TEAM

Juuso Kauppinen, Hanne Horto, Pekka Evijärvi, Laura Tarvonen

Tule oppimaan, iloitsemaan ja innostumaan musiikista!

RytmiS 2011 kouluttajat

Pekka Evijärvi: *Orff kohtaa popin*

Meilahden yläasteen musiikin lehtori 2007-
Helsingin opettajakoulutuslaitoksen didaktiikan
opettaja 1995-2006

kirjoittanut oppimateriaalia, yläasteen
musiikinkirja Musiikin mestarit 7

JaSeSoy ry:n hallituksen jäsen, JaSeSoy Journalin
päätoimittaja

bassoa soittava muusikko

laattasoittimien soitinrakentaja

Soili Perkiö: *Musiikkia liikkuen*

Sibelius-Akatemiassa musiikkikasvatuksen
lehtori, erikoisalana musiikkiliikunta ja varhaisiän
musiikkikasvatus

Salzburgin musiikkiyliopisto Mozarteumin Orff-
Instituutin kansainvälisen koulutusohjelman
kouluttaja

kirjoittanut oppikirjoja alakoulun
musiikinopetukseen, esiopetukseen ja varhaisiän
musiikkikasvatukseen

Suomen Tietokirjailijat ry:n oppikirjailijapalkinto
2005

säveltää musiikkia lapsille, kuoroille, tanssiryhmille
ja teatteriesityksiin

Konserttikeskuksen artisti

Taiteen keskustoimikunnan jakama valtion
lastenkulttuuripalkinto 2009

Lenka Pospisilova: *Jimba Cocktail With Carmen*

currently teaches in the Pedagogical faculty of
Charles University, Prague

an accomplished pianist, she has studied under
Pavel Jurkovic, a friend of Carl Orff

founding a music education course specific to
children aged 6-15 years old

unites various disciplines of music with
other activities such as movement, drama,
improvisation and more

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

JaSeSoi ry on yleishyödyllinen yhteisö, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on musiikkiharrastuksen herättäminen, sekä musikaalisen ja kokonaisilmallisuuden kasvun tukeminen ja edistäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa.

JaSeSoi järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen Rytmis on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailmankylä. SyysSeSoi ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammatista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoi ry on kansainvälisen Orff-Schulwerk-liikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff-säätiöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maailmaa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kursseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoi ry:n kouluttajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoi tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 35 €):

- JaSeSoi Journal-jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa
- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin

- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoi-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalle oppimiselle.

Hallitus 2010

Puheenjohtaja:

Harri Sandborg

harri.sandborg@jasesoi.com

Varsinaiset jäsenet:

Pekka Evijärvi

pekka.evijarvi@jasesoi.com

Hanne Horto

hanne.horto@jasesoi.com

Kirsi Hyypä

kirsi.hyypa@jasesoi.com

Inkeri Karhos

inkeri.karhos@jasesoi.com

Juuso Kauppinen

juuso.kauppinen@jasesoi.com

Laura Mellais

laura.mellais@jasesoi.com

Heli Raatikainen

heli.raatikainen@jasesoi.com

Mirkka Rouhio

mirkka.rouhio@jasesoi.com

Jukka Siukonen

jukka.siukonen@jasesoi.com

Laura Tarvonen

laura.tarvonen@jasesoi.com

www.jasesoi.org

Kuvia Orff-kurssilta

Kouluttajat Esa Lamponen, Terhi Oksanen, Soili Perkiö ja Markku Kaikkonen. Näistä Markku on se, joka pitää vasenta jalkaa oikean päällä.

Festin tunnelmaa

Orff-kurssi 2010

Itella Oyj

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatuseyhdistys

RytmiS

11.-13.3.2011
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Pekka Evijärvi
- * Soili Perkiö
- * Lenka Pospisil, Tsekki

Orff-kurssit I, II, III

6.-11.6.2011
Oriveden Opisto

Kouluttajat:

- * Markku Kaikkonen
- * Esa Lamponen
- * Terhi Oksanen
- * Soili Perkiö
- * James Harding, USA

World Village

1.-6.8.2011
Valkeala

Kouluttajat:

Ciro Paduano, Italia
Maija Karhinen

SyysSeSoi

24.9.2011
Nurmijärvi

Soittajaiset

19.11.2011
Nurmijärvi

RytmiS

Rytmiseminaari on monille ensi askel JaSeSoi ry:n iloiseen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen maailmaan. Rytmiiksen sisältönä on musisointia, musiikkiliikuntaa ja pedagogiikkaa, iloa ja leikkiä unohtamatta. Se sopii kaikille musiikkia työssään käyttäville ja harrastaville.

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

- Orff-kurssit I, II ja III

Kursseilla saat Orff-pedagogian keinoin uusia, käytännönläheisiä ja syventäviä ideoita opetukseesi ja kehität omaa musiikillista osaamistasi. Koulutusohjelma on kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolisen musiikkikasvatuksen kurssikokonaisuus, jonka opinnot vastaavat 20 opintopistettä. III-kurssin jälkeen neljäntenä vuonna järjestetään kokoava Lopputyöseminaari. Koulutuksen opetussuunnitelma pohjaa kansainväliseen Orff Level Course -opetussuunnitelmaan. Kursseille osallistuminen ei edellytä aiempia opintoja eikä sisällä testejä. Koulutusohjelma on tarkoitettu lastentarhanopettajille, luokanopettajille, musiikinopettajille, erityisryhmien kanssa työskenteleville sekä kaikille muille musiikkia työssään käyttäville. Kurssit järjestetään yhteistyössä Klemetti-Opiston kanssa.

XIII World Village-Maailmankylä

Maailmankylä on luonnonläheinen kansainvälinen koulutusta-pahtuma ja musiikkileiri, johon osallistuu musiikkikasvattajia eri puolilta maailmaa. Löydät ja koet uusia musiikillisia ulottuvuuksia, tutustut erilaisiin musiikkikulttuureihin sekä saat aimo annoksen hyvinvoinnin eväitä työvuodelle. Maailmankylän järjestetään yhteistyössä Valkealan kristillisen kansanopiston kanssa.

SyysSeSoi

Syyskokouksen yhteydessä järjestettävä SyysSeSoi on jäsenille ilmainen koulutusiltapäivä, johon myös ei-jäsenet ovat tervetulleita.

Soittajaiset

Soittajaiset on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen, johon kaikki JaSeSoin jäsenet ovat tervetulleita.